

การใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหาร
โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย

Administering the Academic Affairs Using Innovations in the New Normal
by Princess Chulabhorn Science High School Administrators

สุชญา ศรีอุดม¹ และ สมใจ สืบเสาะ²

Suchaya Sriudom¹ and Somjai Subsor²

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์¹

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์²

Faculty of College of Innovation and Management, Rajamangala University of Technology Rattanakosin, Thailand¹

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin, Thailand²

E-mail: ¹suchaya.pui@gmail.com; ²somjai.sub@rmutr.ac.th

Retrieved December 28, 2022; Revised January 18, 2023; Accepted January 31, 2023

Doi: 10.14456/jappm.2023.34

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แนวคิดการบริหารงานวิชาการเป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร และครูโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน และใช้วิธีคัดเลือกแบบแบ่งชั้น จำนวน 261 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า

1. การใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการใช้นวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพก้าวหน้าทันยุคแห่งสังคมการเรียนรู้แบบยุคปกติใหม่เป็นการยกระดับคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาภรณราชวิทยาลัย

คำสำคัญ: นวัตกรรม; บริหารวิชาการ; ยุคปกติใหม่

Abstract

The objectives of this article are 1) to study the level of opinions on the use of innovation to administer the academic affairs in the new normal by Princess Chulabhorn Science High School administrators 2) to compare the opinions on the use of innovation to administer the academic affairs in the new normal by Princess Chulabhorn Science High School administrators classified by gender, age, educational degrees and work experience. This research is quantitative and use the concept of academic affairs administration as its framework of study. The research areas were the 12 Princess Chulabhorn Science High Schools including in-use samples: 261 people of administrators and teachers obtained from specified samples' sizes using Krejcie and Morgan Tables and stratified random sampling. The researching tools used were the questionnaires and analyzable data statistics: percentage, mean value, standard deviation, t-test, and one-way variance analysis. According to the result:

1. Regarding to the official teachers' opinions, the using of innovations for academic affairs administration in the new normal by Princess Chulabhorn Science High School administrators, was in the high level.

2. Regarding to the opinions on the academic affairs administration given by the official teachers who have different genders, age, educational degrees, and work experience, were significantly statistically different in the level of .05.

The knowledge found from this research is beneficial for the administrators to use some innovations to administer school's academic affairs efficiently and catch up with in age of learning society in the new normal as the quality escalation of Princess Chulabhorn Science High School learners.

Keywords: Innovation; Academic Affairs; New Normal

บทนำ

จากนโยบายการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดสาระสำคัญให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาโดยตรง เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีความสามารถ และอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข (สำนักนโยบายและแผนการศึกษา, 2556) ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษา มีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล รวมทั้งการจัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ซึ่งการบริหารงานวิชาการถือเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดเป็นหัวใจของการจัดการศึกษาที่ผู้บริหารโรงเรียน คณะครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องมีความรู้ความเข้าใจให้ความสำคัญ และมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทางปฏิบัติการประเมินผลและการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา คือ การจัดการศึกษา คุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา จึงอยู่ที่งานด้านวิชาการซึ่งจะประกอบด้วยงานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดสิ่งส่งเสริมงานด้านวิชาการ รวมถึงงานด้านการวัดและประเมินผล ขั้นตอนการดำเนินงานด้านวิชาการ จะมีขั้นตอนการวางแผนด้านวิชาการ ขั้นตอนการจัดและดำเนินการ และขั้นตอนส่งเสริมและติดตามผลด้านวิชาการ (ยุพา พรหมแย้ม, 2562)

การจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งในการให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชน ซึ่งมาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านงานวิชาการของแต่ละสถานศึกษายังคงมีความแตกต่างกัน แม้ว่าในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้มีการกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษาไปสู่สถานศึกษาโดยตรงแล้วก็ตาม แต่ความพร้อมของสถานศึกษา แต่ละแห่งทั่วประเทศยังคงมีความแตกต่างกัน คุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาจึงแตกต่างกันไปด้วย โดยเฉพาะด้านวิชาการ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อันเป็นผลผลิตที่สำคัญที่สุด ยิ่งไปกว่านั้นในช่วงที่โลกของเรานั้นได้เผชิญกับสภาวะไวรัสโควิด-19 ที่แพร่ระบาดไปยังทั่วทุกมุมโลก และยังไม่มียาที่ว่าจะหมดไปทุกภาคส่วนจึงจำเป็นต้องปรับตัว และปฏิบัติตัวให้เหมาะสม เพื่อรับมือกับโรคไวรัสโควิด-19 รวมถึงยังต้องเริ่มที่จะเปลี่ยนแปลงกิจวัตรต่าง ๆ ให้เข้ากับบริบทของสังคมในยุคใหม่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ทำให้เกิดคำว่า นิวนอร์มอล (New Normal) หรือการเปลี่ยนแปลงยุคปกติใหม่ ซึ่งเป็นรูปแบบการดำรงชีวิตใหม่ รูปแบบการทำงานใหม่ รูปแบบการบริหารองค์กรใหม่ ที่จะเกิดขึ้นเมื่อโควิด-19 เริ่มคลี่คลาย หรือเมื่อต้องเผชิญกับการกลายพันธุ์ของโควิด-19 อย่างต่อเนื่อง

การบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ เป็นการนำนวัตกรรมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงวิธีการบริหารตามขอบข่ายงานวิชาการในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา เพื่อมุ่งหวังประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ ยกย่องคุณภาพการศึกษา โดยผ่านอุปกรณ์ เทคโนโลยี และแอปพลิเคชันผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตประกอบด้วยนวัตกรรมด้านฮาร์ดแวร์ นวัตกรรมด้านซอฟต์แวร์ และนวัตกรรมด้านเทคนิควิธีการตามวงจรเดมมิง ดังนั้นนวัตกรรมจึงมีความสำคัญมากสำหรับผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นกลไกหลักสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริม และเป็นผู้ดำเนินงานที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการให้มีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในยุคปกติใหม่ โดยการขับเคลื่อนการยกระดับคุณภาพการศึกษาจะต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลทุกฝ่าย จำเป็นต้องสร้างวัฒนธรรมการพัฒนาให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาโดยผู้บริหาร และจุดเน้นที่ควรพัฒนาให้อยู่ที่คุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการศึกษานั้นควรจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพราะการศึกษาสร้างคุณภาพชีวิตและสังคม (สุริดา หลังจิ, 2556) ถ้าการพัฒนาการศึกษาไม่ต่อเนื่องจากนโยบายการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงและการบริหารงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากับสถานศึกษายังขาดการมีส่วนร่วม ทำให้ครูส่วนใหญ่ยังขาดการพัฒนาและการฝึกอบรม ขาดความรู้ด้านภาษา สื่อเทคโนโลยีใหม่ นวัตกรรมใหม่ สารสนเทศ และทักษะความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใหม่ (สราวุฒิ นิมนวล, สิทธิพร ประวัตรุ่งเรือง และ ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ, 2564)

บทความวิจัยนี้นำเสนอ การใช้นวัตกรรมการบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย เพื่อให้ทราบสภาพการปฏิบัติงาน ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อนำไปกำหนดแนวทางพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ ก้าวหน้าทันยุคแห่งสังคมการเรียนรู้แบบวิถีใหม่ที่กำลังเกิดขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

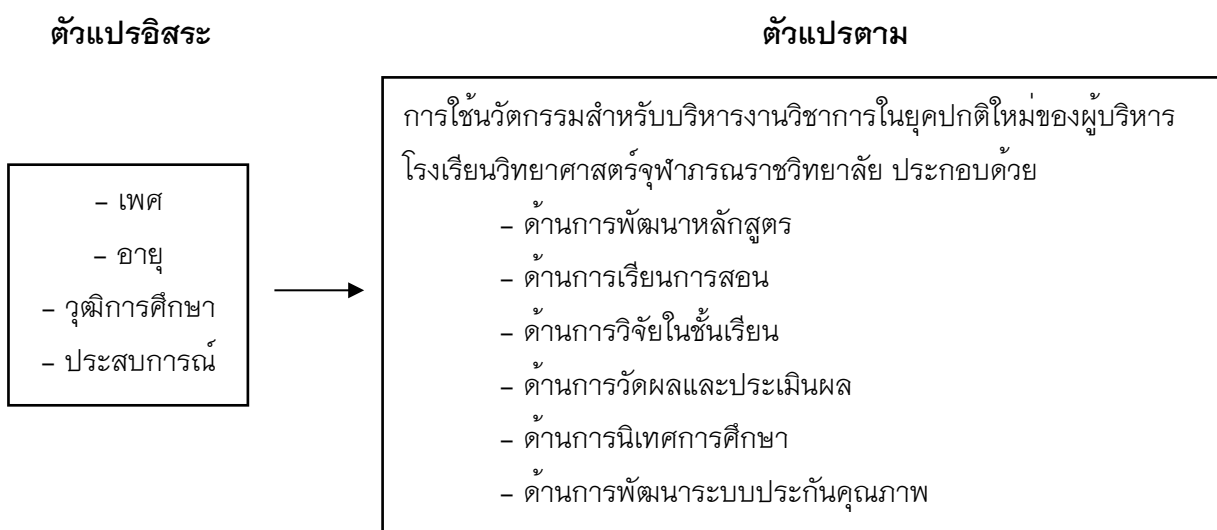
ผู้บริหารและครูที่มี เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย แตกต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรม

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเป็นการบริหารงานที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งของโรงเรียนที่ต้องให้ความสำคัญ โดยกระบวนการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนต้องสัมพันธ์กับสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะในสภาพปัจจุบันของกระแสโลกาภิวัตน์และการแข่งขันทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้โรงเรียนต้องปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อผลิตนักเรียนให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพตามความคาดหวังของสังคมในปัจจุบัน (วิภา ทองหง่า และศิริชัย ชินะดังกูร, 2554) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศไทยดำเนินการและออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันการแพร่เชื้อ ลดผลกระทบของการระบาดที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะเรื่องรูปแบบของการจัดการศึกษาในประเทศไทยที่มีการเปลี่ยนแปลง (รัชนิบูรณ์ เนตรภักดี และคณะ, 2563) ในยุคที่เทคโนโลยีก้าวหน้า เราสามารถทำธุรกรรมทางการเงิน หรือ ซื้อสินค้าต่าง ๆ ผ่านทางออนไลน์ ได้อย่างง่ายดาย เพียงแค่ปลายนิ้วสัมผัส ไม่เว้นแม้แต่การทำบุญ การทำบุญออนไลน์ ผ่านทางหน้าจอสมาร์ทโฟน หรือคอมพิวเตอร์ จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่หลายคน นิยมใช้ เพื่อความสะดวกสบายและความรวดเร็ว (เนชั่นออนไลน์, 2564) ดังนั้น การนำแนวคิด วิธีการ ที่มีอยู่แล้วพัฒนาต่อยอด ดัดแปลง หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา หรือคิดค้นขึ้นใหม่ เป็นนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำนวัตกรรมนั้นไปใช้ในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา เพื่อมุ่งหวังประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพในยุคปกติใหม่ และยกระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดการบริหารงานวิชาการเป็นกรอบการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ครู โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2565 จำนวน 12 แห่ง 812 คน (ข้อมูลปีการศึกษา 2565) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครู โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ซึ่งการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซ์และมอร์แกน (Krejci & Morgan, 1970, pp. 607–608) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 261 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการบริหารงานในสถานศึกษา เทคโนโลยีทางการศึกษา และมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวนทั้งสิ้น 5 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้แบบสอบถาม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1967) จำนวน 36 ข้อ ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 4) ด้านการนิเทศการศึกษา 5) ด้านการวัดผลประเมินผล 6) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามแนบหนังสือขอความร่วมมือส่งให้กับบุคลากรของโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัยทั้ง 12 แห่ง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และแจ้งความประสงค์ในการกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 261 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยกระบวนการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้อาจนำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้ ประเมินผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการ ในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การใช้วัตกรรมการบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการใช้วัตกรรมการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการใช้วัตกรรมการมากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนการใช้วัตกรรมการน้อยที่สุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) การใช้วัตกรรมการบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย

การใช้วัตกรรมการบริหารงานวิชาการ ในยุคปกติใหม่	ระดับความคิดเห็น		การใช้ นวัตกรรม
	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.42	0.48	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.45	0.52	มาก
3. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.22	0.54	มาก
4. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.34	0.51	มาก
5. ด้านการวัดผลประเมินผล	4.35	0.52	มาก
6. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ	4.30	0.53	มาก
สรุปภาพรวม	4.35	0.39	มาก

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการใช้วัตกรรมการบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูมีเพศแตกต่างกัน โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้วัตรกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

การใช้วัตรกรรม บริหารงานวิชาการ ในยุคปกติใหม่	เพศ		อายุ		วุฒิการศึกษา		ประสบการณ์ การทำงาน	
	t-test	Sig	F	Sig	t-test	Sig	F	Sig
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	-3.30	0.00*	3.18	0.02*	-0.87	0.39	1.68	0.19
2. ด้านการจัดการเรียนการ สอน	-5.67	0.00*	4.47	0.00*	-1.12	0.26	0.44	0.65
3. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา	-2.38	0.02*	5.30	0.00*	-0.92	0.36	2.46	0.09*
4. ด้านการนิเทศการศึกษา	-2.78	0.01*	3.19	0.02*	-2.61	0.01*	1.15	0.32
5. ด้านการวัดผล ประเมินผล	-2.14	0.03*	4.97	0.00*	-2.96	0.00*	8.73	0.00*
6. ด้านการพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพ	-2.79	0.01*	5.68	0.00*	-1.83	0.07*	2.54	0.08*
สรุปภาพรวม	-4.54	0.00*	4.65	.00*	-2.33	0.02*	3.40	0.03*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การใช้วัตรกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่าด้านที่มีระดับคะแนนการใช้วัตรกรรมมากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ตามลำดับ ส่วนด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ การบริหารงานของกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬารณราชวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับ นโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันโดยการใช้วัตรกรรมในการบริหารงานในยุคปกติใหม่เพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา เพื่อมุ่งหวังประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ ยกกระดับคุณภาพการศึกษา เพื่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นโยบาย Thailand 4.0 และสถานการณ์แพร่ระบาดของ

โควิด-19 เพราะงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัดผู้บริหารต้องบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ โดยนำแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารคุณภาพมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาระบบการบริหารการศึกษาของผู้บริหารการศึกษาให้มีศักยภาพสูงทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก (สุมาลี ศรีพุทธรินทร์, 2562) จากผลกระทบสถานการณ์แพร่ระบาดไวรัสโควิด-19 พบถึงปัจจัยที่แสดง ให้เห็นถึงโอกาสและความเสี่ยงที่มีแนวโน้มเกิดขึ้นหลังสถานการณ์แพร่ระบาด ที่สามารถวางแผน และนโยบายในการปรับเปลี่ยนภาคการศึกษา จากภาวะวิกฤติให้เป็นโอกาสในการพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอนให้ดีกว่าเดิม สอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของตลาดแรงงานโลกและรวมไปถึงในภาวะความปกติใหม่ (New Normal) ให้สามารถบรรลุเป้าหมาย ทางการศึกษาที่ประชากรสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตมากยิ่งขึ้น (ธานินทร์ อินทวิเศษ, ธนวัฒน์ เจริญญา และพิชญภา ยวงสร้อย, 2564)

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการ ในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย โดยจำแนกตามเพศ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูเพศต่างกันโดยภาพรวมมีความคิดเห็นการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการ ในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัยแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่เป็นเพศชายมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการเป็นผู้นำ มีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการตัดสินใจด้วยตัวเองมากกว่า และมีความสนใจในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาส่งเสริมการบริหารงานวิชาการที่สอดคล้องกับนโยบายและสถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้ความคิดเห็นของครูในกลุ่มโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งสอดคล้องกับวรพร ลินศิริ (2564) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกัน

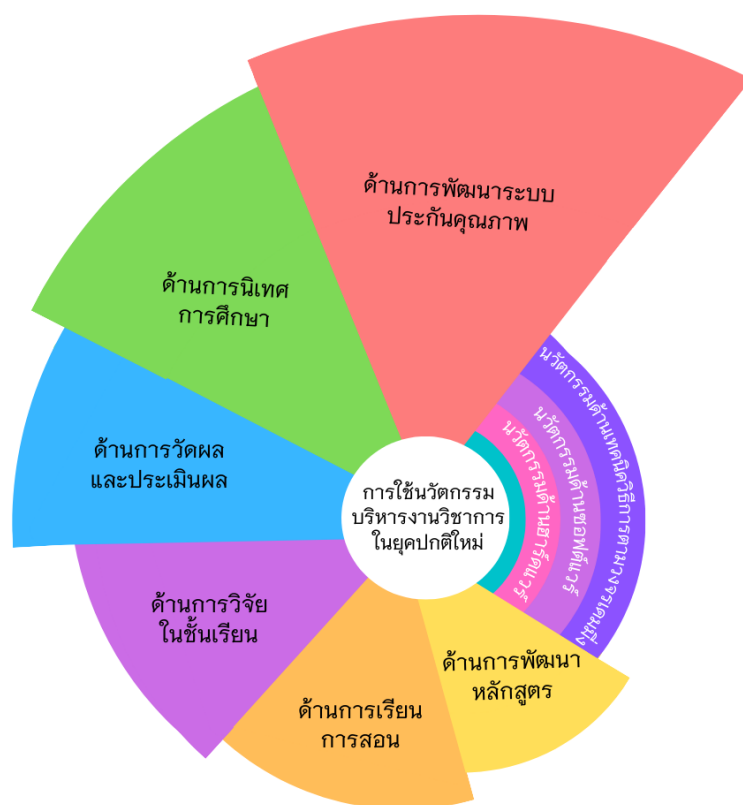
การเปรียบเทียบการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมพบว่าการใช้นวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีอายุแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะคนที่มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี มีการใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัย จึงส่งผลให้มองภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ วรพร ลินศิริ (2564) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน โดยผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีอายุน้อยส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ สูงกว่าผู้บริหารและครูที่มีอายุมากกว่า

การเปรียบเทียบการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่าการใช้นวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีบริบทในด้านของการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ และมีการพัฒนาความสามารถในการใช้นวัตกรรมในงานวิชาการ เนื่องจากครูในโรงเรียนได้พัฒนาตนเองจากการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น มีความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม มีวิสัยทัศน์ และมองเห็นความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ รวมถึงหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่ส่งผลให้ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน อาจกล่าวข้าราชการครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงย่อมส่งผลถึงการบริหารงานวิชาการด้านต่าง ๆ สูงตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับวิจัย บพพรชมน พินทุสมิต (2560) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเป็นงานหลักที่มีความสำคัญมีขอบเขตอย่างกว้างขวาง ผู้บริหารจะต้องกระจายอำนาจในการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและเป็นผู้นำทางวิชาการ ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยตรง ถือว่าได้ช่วยให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดทำให้ครูที่มีการศึกษาต่างกัันมีทัศนคติในการวางแผนการกระจายอำนาจในการบริหารงานวิชาการไม่เหมือนกัน จึงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบการใช้นวัตกรรมบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่าการใช้นวัตกรรมตามความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี, 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ การทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัย จึงทำให้คนที่มีประสบการณ์ ในช่วงนี้มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ สูงกว่าคนที่มีประสบการณ์ในช่วงอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์ใจ พุฒจิตุรัส (2562) ทำวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 1 พบว่า ประสบการณ์การทำงาน มีการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการโดยรวมแตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการศึกษาวิจัย คือ การนำนวัตกรรมด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และเทคนิควิธีการตามวงจรเดมมิง มาใช้ในการบริหารงานวิชาการทั้ง 6 ด้าน ในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

1) การใช้วัตกรรมการด้านฮาร์ดแวร์ด้วยอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต สมาร์ทโฟน

2) การใช้วัตกรรมการด้านซอฟต์แวร์ผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่ใช้เข้าถึงแหล่งความรู้ จัดเก็บ แชร์ ข้อมูล สื่อสาร และเชื่อมโยงผู้คนไว้ด้วยกัน ประกอบด้วย

2.1) Cloud Computing คือ การใช้ซอฟต์แวร์, ระบบ, และทรัพยากรของเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ ผ่านอินเทอร์เน็ต ด้วยเว็บเบราว์เซอร์ เช่น iCloud และ Google Drive เป็นต้น

2.2) Social Network คือ เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่นำมาใช้ในดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีตัวบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมกันเป็นเครือข่าย เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกัน แลกเปลี่ยน แบ่งปันทรัพยากร ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น Line, Teams, Zoom, Mail, Facebook, Twitter, Instagram, Google meet, Google Calendar, Google class room, Google form, Google sheet, Google jamboard, Facebook, Kahoot, TikTok, Quizz, Padlet, Discord และ Wordwall ฯลฯ

3) การใช้วัตกรรมการด้านเทคนิควิธีการตามวงจรเดมมิง เป็นการนำหลักการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพตามวงจรของเดมมิง ได้แก่ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบหรือประเมินผลการปฏิบัติงาน (Check) และการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา (Action)

สรุป

การบริหารงานวิชาการในยุคปกติใหม่ที่มีการนำนวัตกรรมการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาตามขอบข่ายงานวิชาการในสถานศึกษา และข้อกำหนดของหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา เพื่อมุ่งหวังประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยผ่านอุปกรณ์ เทคโนโลยี และแอปพลิเคชันผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายใต้ขอบข่ายงานวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยงาน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผลและงานทะเบียนเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ส่งเสริมให้ครูออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาที่นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบออฟไลน์ ออนไลน์ และแบบผสม โดยมีการจัดเก็บด้วยระบบ Cloud Computing ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาที่สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนได้ในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์หรือแบบผสม โดยมีการจัดเก็บในระบบ Cloud Computing เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำข้อมูลไปใช้ให้กับบุคลากรในสถานศึกษาได้ทุกที่ทุกเวลา

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดกระบวนการเรียนรู้และใช้กระบวนการเรียนรู้ตามหลักการดำเนินงานของเดมมิ่ง ได้แก่ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบหรือประเมินผลการปฏิบัติงาน (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Action) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการเก็บรวบรวมข้อมูลการจัดกระบวนการเรียนรู้และใช้กระบวนการเรียนรู้ตามหลักการดำเนินงานของเดมมิ่ง เพื่อสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีกว่า เกิดการปรับปรุงพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง และลดความเสี่ยงในการจัดการข้อมูล บุคลากรสามารถเข้าถึงข้อมูล และนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

1.3 สมรรถนะด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การร่วมวางแผนการดำเนินงาน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยใช้กระบวนการวิจัยให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ร่วมกันวางแผนเพื่อพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน และเพิ่มศักยภาพในการจัดการเรียนการสอน

1.4 สมรรถนะด้านการนิเทศการศึกษา ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การดำเนินการประชุมชี้แจง และแต่งตั้งคณะกรรมการการนิเทศภายในของสถานศึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรประชุมชี้แจงขั้นตอนการนิเทศ ระบบ และหลักการนิเทศให้บุคลากรเข้าใจตรงกัน พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการการนิเทศให้ชัดเจน เพื่อให้การดำเนินการนิเทศภายในสถานศึกษามีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายการนิเทศภายใน

1.5 สมรรถนะด้านการวัดผลประเมินผล ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน ด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงผ่าน Social Network ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน ที่หลากหลาย ผ่าน Social Network สร้างเครื่องมือการวัดที่มีความรวดเร็ว แม่นยำเที่ยงตรง และทำให้เห็นจุดบกพร่องของผู้เรียน เพื่อสามารถปรับปรุงแก้ไข ทบทวน วิธีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม

1.6 สมรรถนะด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ในข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ จัดเก็บเผยแพร่เอกสารการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอไว้ในระบบ Cloud Computing เพื่อนำไปสู่การประกันคุณภาพภายนอก ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาตนเอง พัฒนาทีมงานให้มีความรู้เรื่องระบบ Cloud Computing เพื่อสามารถจัดเก็บข้อมูลและเรียกใช้ข้อมูลได้สะดวก รวดเร็ว และพัฒนาช่องทางการเผยแพร่เอกสาร การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา เช่น การสร้างเว็บไซต์ เพื่อช่วยในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารข้อมูลของสถานศึกษาให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษามากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาการใช้นวัตกรรมในการบริหารงานทั้ง 4 ฝ่าย เพื่อนำไปพัฒนาการบริหารสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- สำนักนโยบายและแผนการศึกษา. (2556). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ยุพา พรหมแย้ม. (2562). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอบางบัวทองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 (วิทยานิพนธ์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วิภา ทองหง่า และศิริชัย ชินะดังกูร. (2554). *รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร (ดุสิตนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- รัชนีบุรณ์ เนตรภักดี และคณะ. (2563). ความปกติใหม่ (New Normal) กับแนวทางการจัดการศึกษาในประเทศไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอภัยภูฏา*, 9(2), 752-763.
- เนชั่นออนไลน์. (2564). "ชีวิตวิถีใหม่" ทำให้ผู้ผลิตสื่อการเรียนรู้ปรับตัวอย่างไร ในยุค New Normal. สืบค้น 10 สิงหาคม 2565, จาก <https://www.nationtv.tv/news/378857410>
- สุมาลี ศรีพุทธรินทร์. (2562). *การประคุณภาพทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). นครพนม: มหาวิทยาลัยนครพนม.
- สุริดา หลั่งจี. (2556). *ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สรวิชัย นิ่มนวล, สิทธิพร ประวัตรุ่งเรือง และ ขวัญหญิง ศรีประเสริฐภาพ. (2564). รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*, 7(1), 68-77.
- ธานินทร์ อินทวิเศษ, ธนวัฒน์ เจริญญา และพิชญภา ยวงสร้อย. (2564). ภาพสะท้อนการศึกษาไทยหลังภาวะ โควิด2019. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 7(4), 323-333.
- วรภาพร ลินศิริ. (2564). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 7(3), 129-146.
- พิมพ์ใจ พุฒจตุรัส. (2562). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 1 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- Krejcie, R.V., & Morgan D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Education and Psychology Measurement*, 30(3), 607-608.
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale, Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York: Wiley & Son.